

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 93.

W NIEDZIELĘ DNIA 21 LISTOPADA 1802.

Z Wiednia d. 13. Listopada.

J. C. K. Mość przyzwyczajony nadgrudzać w każdym urzędniku wierność i gorliwość, raczył namiętnie przez własną ręczny bilet pod dniem 8 t. m. C. K. gorniczego węgierskiego inspektora i radcę Franciszka Xawerego Drevenyak de Taktakenyes mniejszem orderem S. Szczepana zaszczyścić.

Postanowione przez seym węgierski i potwierdzone przez J. C. K. M. artykuły czyli ustawy są w tej treści: Art. 1. Dopełnienie węgierskich regimentów przyrzekły stany na lat trzy. Art. 2. Spisanie ludzi nie ślarchy. Art. 3. Akademię i wojskowe szkoły, dane na ten koniec summy przez hrabiego Festelits de Tollna i P. Parnickiego. Art. 4. O strażnikach koronnych. Art. 5. Odłożenie 12 artykułu seymu 1792 aż do przyszłego seymu. Art. 6. O poborze 9 i 10 grosza od kopalni w tychże kruszczach. Art. 7. Połączenie komitatu Bodrogerskiego z Batskim. Art. 8. Oddzielenie Honteru od tegoż komitatu i przyłączenie go do gemerskiego. Art. 9. Przyłączenie ślarchy Lanzentregeru do komitatu Zipferskiego. Art. 10. Wykonanie 56go artykułu seymu 1741 i 60go artykułu

seymu 1791 względem wolnego miasta Zeng. Art. 11. Zamiana między komitatami Honter i Soler. Art. 12. Ilmitz przyłączone do Wieselburshskiego kommittatu. Art. 13. Miaszeczek Polgari przyłączone do komittatu Solbotskiego. Art. 14. Nowosolerska kapituła będzie na miejsce klasztoru P. Maryi w Turocz *ad locum credibilem* wyniesiona. Art. 15. Klasztorom Marlinsberskiemu, Jassowskiemu, Lellerskiemu i Esnorskiemu przywroczone jest toż prawo. Art. 16. Przeniesienie kapituły Granskiej do tegoż miasta. Art. 17. Opactwo szalawarierskie wyjęte z pod władzy opata Gottwitszerskiego. Art. 18. Proceffa wczasie insurrekcyi rozpoczęte nie mają być więcej wskrzeszane. Art. 19. Nie ślarcha mogą sami processa rozpoczynać. Art. 20. Obostrzenie przeciw lichwie. Art. 21. O przywrocceniu do dobr gwałtownie z nich wyzutyh. Art. 22. Zagodzenie kłotni o granice. Art. 23. O polowaniu i ptaszołowstwie. Art. 24. Urzędy publiczne nie będą nadal obowiązane odsyłać i utrzymywać tureckiego posta. Art. 25. Dla załatwienia kłotni o granice między sąsiedzkimi prowincjami będą kommissarze wyznaczeni. Art. 26. Zaięty grunt Napas i

gospoda Hetel przez warazdyński kommittat, będzie Szimegskie nu kommitatowi powrocony. Art. 27. Wykonanie artykułů 64. §eymu 1791. Art. 28. Szynek zakazany jest woyskowym po krolewskich magazynach. Art. 29. O publicznych pieniądzech. Art. 30, 31, 32 i 33 tyczący się magnatów, którzy od J. C. K. Mei indygenat krajowy otrzymali, iako to hrabia Leopold Kollowrat C. K. konferencyjny minister; hrabia Antoni Pergen; baron Franciszek Thugut; hrabia Franciszek Saurau, pełnomocny minister przy rosyjskim dworze; hrabia Jozef Ferris C. K. F. Z. M.; hrabia Jozef Bekers C. K. Ober W. M.; hrabia Franciszek Lodron, poseł przy dworze szwedzkim; baron Eger, bywszy austriacki kanclerz; margrabia Aloizy Manfredyni; hrabowie Mikołay i Jodok Auersbergowie; baron Jan Hiller F. M. L.; baronowie Bernard i Jozef Degelmanowie; baron Maurycy Schlaun F. M. L.; baron Antoni Mylius F. M. L.; bracia Antoni i Franciszek Dezaffe; baron Ignacy Schröffel Munsberg; baron Karol Tosaint C. K. kapitan; Franciszek Krantzberg referendarz i radca przy skarbowey kancelaryi; baron Jerzy Wilhelm Walterskirchen; baron Karol Vorberg; hrabia Aloyzy Mocse-nigo i hrabia Mikołay Markowits.

Z Londynu d. 2. Listopada.

W tym momencie odbieramy z Dowru list następujący: "Na okręcie francuzkiem Czynny, przybył ob. Juliak zawiadowca poczt francuzkich z depeszami do ob. Otto, i donosi, że generał Andreosy d. 30 n. m. Paryż opuścił i naydaley po jutrze w Dowrze jest spodziewany. Bagaze ambasadora już stąd wczoray do Londynu odeszły."

Ostatnie listy z Gibraltaru donoszą: że dwor hiszpański zakazał wszelkiey komunikacyi z angielską załogą, i że kommandant S. Rocha złożony został, ponieważ był w

podęzrzeniu, iakoby miał zażyłość z officyrami naszey załogi.

Wydził artyleryi miał nakazać, aby w Portsmouthie 17 liniowych okrętów w armaty żywność opatrzone.

Nim dyrektorowie banku właścicielom papierow *omnium* zwanych odpowiedzieli, byli wprzod u P. Adyngtona dla oświecenia się od niego względem interesów politycznych, tudzież widoków wojny lub pokoju; ale P. Adyngton żadney im w tej mierze odpowiedzi nieadał.

Z Antygoi donoszą, że tam d. 29 Sierpnia znaczne trzęsienie ziemi wiele domow uszkodziło.

Dowódzca czarnych na Gwadelupie Palenine kapitulował pod warunkiem, aby mu wolno było wraz z 70 stronnikami wynieść się z wyspy.

Zuchwałstwo rozbójnikow gościńcowych tak jest wielkie, iż niedawno Xciu Walci kufec z zakaraty chcieli oderznąć, gdy ten z Brygtonu powracał, ale żela zna śruba kufec utrzymująca udare nniła ich zapęd.

Rządca Irlandyi wyznaczył nadgrody dla rozpuszczonych żołnierzy z milicyi i ochotników w celu zachęcenia ich do służby w woysku regularnem.

Dzisieysza gazeta dworska donosi, że lord Keyt otrzywał pozwolenie noszenie tureckiego orderu pół księżycą.

Don Michał Larrea został potwierdzony na urządzie hiszpańskiego jenerałnego konsula w W. Brytanii.

Względem ostatniego artykułu w Monitorze przeciw Dziennikom angielskim, mieszczą gazety nasze uszczypliwe na wzajem uwagi.

P. Pitt nieprzystał żadnych honorow z jakimi go w Bath przyymować chciano.

Na okręcie liniowym Goliat w Indjach

zachodnich piorun nadwerężył maszty i wiele osób zabił lub poranił.

P. Fox wkrótce tu jest z Paryża spodziewany.

Wielu z naszych dziennikarzy czynią teraz spostrzeżenie, że wszystkie nasze dyplomatyczne poselstwa na ląd w ostatnich czasach nie udały się. W czasie zimy roku 1795 P. Windham był wysłany do Hagi, dla utworzenia sposobow obronienia Hollandyi przeciw napadom woysk francuzkich, pozno tam stanął, i woyska francuzkie uprzedziły go. W rok potem hrabia Spencer i P. Tomasz Grenville wysłani byli do Cesarza Niemieckiego. W niewielkiej już będąc odległości od Wiednia, odebrali wiadomość o podpisaniu przedugodnych punktów w Leoben. W krotkim przeciągu czasu po wypadku d. 18 Brumaire: P. Tomasz Grenville wypłynął na fregacie Prozerpina w zamiarze udania się do Prus i tam pracowania nad oderwaniem tego mocarstwa od interesów Francyi. Tego pełnomocnika lódw zatrzymały, fregata się rozbiła i z trudnością oszak jego potrafił się uratować. Gdy P. Moore stanął w Petersburgu dowiódł się o ten, co świeżo zaszedł w tem gabinecie i łatwo się przekonał, że i tam wpływ francuzki nie jest mniejszym od angielskiego. A tak to poselstwo bardzo do poprzedzających podobnym będzie.

Z Maheymu d. 5. Listopada.

Ob. Creter Rådca stanu mający sobie połączone zawiadowanie drogami i kanałami, który w tym względzie od niejakiego już czasu zwiedza nowe departamenta Francyi na lewym brzegu Renu, iadąc z Moguncyi do Strasburga przejeżdżał przez nasze miasto. Przejeżdżając przez Frankenthal oglądał dawny kanał tego miasta aż do jego uścia do Renu i namyślał się nad sposobami przywrocenia żegludze tego ważnego kanału jako jedney z

pięknych pamiątek panowania Karola Teodora, zatrudniał się także środkami zdolnemi do zapewnienia lewego brzegu Renu od szkod jakie mu w biegu swoim ta rzeka czyni.

Z Parmy d. 23. Października.

Dnia dzisiejszego ogłoszono tu następującą odezwę:

W Imieniu Rzpltey francuzkiej, Mederyk, Ludwik, Elias Moreau St. Mery, radca stanu jeneralny rządca krajow Parmy, Placencyi, Gwaftalli &c. Zawarta między Francyą i Hiszpanią konwencya d. 30 Ventose w roku 9 (21 Marca 1801) oddała do wolnego rozrządzenia Francyi kraie Infanta Xcia Parmeńskiego, gdy zaś śmierć zabrała Xcia tego d. 17 zeszłego Vendemia (9 Października 1802) pierwszy konsul przeto wydał wyrok że od tego momentu zwierzchnictwo nad temi krajami prawnie przeniesione jest do Rzpltey francuzkiej i raczył zwrocic wzrok swoy na nas i mianować nas jeneralnym rządzcą tych krajow. Stosownie zatem do tego postanowiliśmy co następuje: 1) Od dnia 17 Vendemia ostatniego (9 Paźdz. r. b.) wszystkie prawa i wszelka władza należąca do panujących w tych krajach, to jest w Xięstwie Parmy, Placencyi i Gwaftalli &c. należy do Rzpltey francuzkiej. 2) Regencya tymczasowa postanowiona tegoż dnia, którego Xżę Jmc Parmeński przeniósł się do wieczności uchyla się. 3) Wszyscy urzędnicy dawniejszego rządu, pozostaną tymczasowo na swoich urzędach i dopełniać będą swoich obowiazkow aż do nowego w tey mierze rozkazu. 4) Pisma publiczne wszelkiego rodzaju wydawane będą w imieniu Rzpltey francuzkiej i dwoiakie zapisanie dnia mieścić będą, to jest: podług kalendarza Rzpltey i dawniejszego. 5) Żaden czyn tyczący się rządu lub prawodawstwa mieć nie będzie ważności jeżeli prosto od nas nie pochodzi, lub naszego potwierdzenia niuzyska. 6) Zaleca-

ny wszystkim w ogólności urzędnikom publicznym pod własną ich odpowiedzialnością, aby podwoili swoje usilności i gorliwość w celu przyłożenia się wspólnie z nami do utrzymania dobrego porządku i spokojności publicznej i zapewnienia zwycięstwa sprawiedliwości, bez której towarzystwo ludzkie utrzymać się niezdolne, i natchnienia ludu godnego wszystkich naszych starań szacunkiem jaki winien jest swoim urzędnikom, tudzież uczuciem szczęścia, które ma, że jest rządzony od Francyi. 7) Niniejszy wyrok będzie wydrukowany, ogłoszony, wzwyczajnych miejscach poprzybiiany i do ciąg po kancelaryach w Xięstwie Parmy, Placencyi, Gwaſtalli zapisany, aby doszedł każdego wiadomości i każdy do niego się stosował. — W Parmie d. 1 Brumaire w roku II (23 Października 1802.) Podpisano *Moreau St. Mery.*.,

Z Medjolanu d. 23. Października.

Dowiedzieliśmy się z Breſcya, że regiment konnych strzelców i 81 półbrygada liniowego woyska odebrały rozkaz ruszenia na d. 23 b. m. do Waleliny. Przed kilku dniami 67 półbrygada wyszła także na inne przeznaczenie; tak dalece że w tem momencie nie masz więcej woyska francuzkiego w Breſcya.

Z Berna d. 17. Października.

Senat pozawczoraj mianował deputowanych do konsulty mającey się odprawić w Paryżu. Wybor jego padł na pierwszego Statthaltera Ruttimann i senatorów Pidou i Muller Friedberg. Natymże posiedzeniu senat uchwalił względem mianowania deputowanych z kantonów na konsultę Paryżką, co następuje: 1) Prefekci 18 kantonów zwołają w przeciągu pierwszego tygodnia miesiąca Listopada wszystkich obywatelów swego kantonu, którzy byli członkami sejmów kantonowych d. 1 Sierpnia 1801 i d. 2 Kwietnia 1802. 2) Ci obywatele roztrząsać będą i postanowią wielu i

którzy obywatele wysłani będą w imieniu kantonu i na koszt jego na konsultę do Paryża. 3) Senat przez niniejsze rozrządzenie nieuchyla prywatnym okrzęgom prawa jakie mają, wystania, swoim kosztem deputowanych na konsultę do Paryża i przez nich przełożenia swoich prywatnych widoków. 4) Każdemu wybranemu na konsultę obywatelowi będzie wydany akt jego wybrania, który przez prefekta miejscowego i sekretarza stanu do interesów zagranicznych podpisany będzie. 5) Wszyscy deputowani stawić się powinni w Paryżu na d. 15 Listopada b. r., Jenerał Ney oddał wczoraj senatowi swoje zaufalne listy jako minister pełnomocny Rzpltej francuzkiej przy rządzie helweckim. Jego poprzednik ob. Werninak niezdaje się być jeszcze odwołanym, lecz tylko na czas nieiaki przywołanym do Paryża dla dienia oświadczenia względem niniejszego połączenia Helweckich i ostatnich wypadków. Obywatel Jenner sekretarz stanu do interesów zagranicznych złożył sway urząd. Jenerałny sekretarz rady wykonawczej ma tymczasowo polecone sobie zawiadowanie jego kancelaryą.

Jenerał Serras przybył tu na dniu wczorajszym w wieczor; ma on zamiar udać się do Zurich, gdzie jak zapewnia, obeymie komendę nad woyskami francuzkimi.

Z Paryża d. 1. Listopada.

Jakożkolwiek się angielskie i francuzkie dzienniki ustawicznie do boju wyzywają, przyjaźń jednak obu rządów coraz jest większą. Artykuł traktatu amieńskiego tyoczący się wzajemney wypłaty pokonfiskowanych majątków, już został zupełnie zagodzony; Francya obowiązała się najpierwsza wynagrodzić tych Anglików, których majątki stały się łupem rewolucyjnych kroków.

Jenerał Andreosy dziś w nocy do Lon-

dynu wyjechał. Spodziewamy się, że lorda Whitworta w drodze już napotka.

Dzienniki nasze mówią, że trudności względem Malty już załatwione zostały, i że Austria z Prussami na żądanie naszego rządu i Anglii przyjęły gwarancją tego zakonu.

Oageday P. Kalon umarł na zapalenie piersi wr. 71 życia swego. Zaczął on swój polityczny zawód przy parlamencie duajskim. Został potem prezydentem sądów nadwornych w Paryżu i wstawił się wznany procesie P. Laszalesa. Zwołał zgromadzenie ślachteny, które go zrzuciło z urzędu, i stało się powodem do zwolnienia stanów jeneralnych. P. Kalon umarł u jedney ze swoich krewnych na przednieścium Sgo Honorjusza. Gdy Ludwik XVI. do Cherburga wyjechał, Kalon odebrał zlecenie zawiadywania tą podróżą.

Dziś iako w rocznicę urodzin Króla Szwedzkiego, poseł szwedzki baron Ehrenswärd dał ucztę dla swych rodaków.

Pierwszy konsul wczajnie swoicy podróży zabawił się dosyć długo na polach Iwrejskich, gdzie Henryk IV. r. 1590 ligę pokonał. Prezydent i przedniejsi mieszkańcy pokazywali mu różne st. nowiska obu armij. Bonaparte kazał na nowo wyflawic piramidę na poboiwisku, którą w czasie rewolucyj zburzono. Nakazał także zrobić napis oznaczający, że wszelkie nieszczęścia, które w ten czas Francya cierpią, były skutkiem wezwania przez różne francuzkie partye Anglików i Hiszpanów, i że każdy rod, każda partya zebrażąc u obcego mocarstwą pomocy, zasługuje na wieczyście przekleństwo ludu francuzkiego. Wieczorem o godzinie 4 przybył pierwszy konsul do Evreux. Prezydent oddał mu klucze miasta. W Louviers oglądał wszystkie szczegóły tamtejszych rękodzielników. Z Pont de St. Arche udał się do Hamerai w Romilly. Nie wstrzymała go trudność

drogi zboczyć o 2 mile z gościńca dla obeyrzenia tey ważney rękodzielni, która się mie-dzianami blachami do obiiania okrętów przysługuje. Zabawił tam całą godzinę, oglądał wszystko z naywiększym interessem i dał w podarunku każdemu robotnikowi miesięczny żołd. Zawiadowca i dozorca rękodzielni dla uwiecznienia pamiątki tych odwiedzin wyflawili na cześć pierwszego konsula bramę tryumfalną. Na główney tey stronie jest napis: *Albo dies notanda lapillo Bonaparte d. 8 Brumera R. XI.* Na drugiey zaś stronie: *Tempora laeta reducit.* W Evreux 20 małych panienek ofiarowało Pni Bonapartowej mno-stwo wierszyków. Nakoniec pierwszy konsul przybył do Ruenu, gdzie jenerał Sabuguet jest kommandantem, a minister ineresflow wewnętrzných dotychczas rękodzielnie oglądał. Stoi ten minister u arcybiskupa brata zgo konsula. Ruen będzie przez kilka wieczorow illuminowane.

Jeszcze przed wyjazdem do Ruenu oglądał Bonaparte z swoią żoną kollegium Sgo Cyryusza, gdzie przed nim uczniowie odprawili ćwiczenia wojenne.

W tych dniach w Chantilly zebrało się do 100 osób, które nrodziny jenerała Kościuszki obchodziły. Oprócz samego jenerała Kościuszki znajdowali się tam między innymi poseł amerykański P. Liwinston, jen: Lafayette, senator Monge i t. d.

Radzca stanu Cretet trudni się teraz polepszaniem drog w departamentach reńskich, i w tem celu już przez Lpodyą i Akwis gran przejeżdżał.

Dnia 2. Listopada.

Z Ruenu d. 31. Października.

Wczoray o godzinie 4 wieczorem przybył tu pierwszy konsul z swoią małżonką. Część gwardyi konsularney połączona z ochotnikami miasta towarzyszyła mu po obu stro-

gach. Był przyymowany od prefekta będącego na czele władz cywilnych i wojskowych, przy odgłosie dzwonów i licznych z armat wystrzałów. Prefekt i prezydent mieli do niego witające mowy. Ostatni oddając mu klucze małowat radość, którą sprawia przytomność bohatera i "ustanowiciela prawdziwej wolności i powszechnego pokoju. „ Pierwszy konsul odpowiedział: „ Nie mogę lepiej nikomu powierzyć kluczów Ruenu iak zacnemu prezydentowi jego, ale klucze, którychbym niepowierzył nikomu, są klucze od serc wszystkich mieszkańców Ruenu i tutejszego departamentu. Potem pierwszy konsul zaprosił do swego pojazdu prezydenta i rzekł: „ Szanuję w twej osobie mieszkańców Ruenu. „ Niezliczony tłum ludu zgromadzony na polu Marsowem i innych miejscach, wykrzykiwał bez ustanku: „ *Niech żyje Bonaparte!* a potem wyprągnięszy konie z pojazdu, ciągnął go przed pałac prefektury, kędy Bonapartego pod bramą tryufalną przyjęto. Wieczorem miasto było illuminowane, i dano fairwerk.

Bonaparte mianował teraz 30 członków instytutu narodowego Rzpltej włoskiej, między którymi znajdują się Wolta, Oryani, Fontana, Moskaty i t. d.

Minister marynarki wyjechał stąd wczora dla towarzyszenia pierwszemu konsulowi do Hawru i Cherburgae.

Do wszystkich naszych ministrów przy obcych dworach, rozestano okólnik względem interesów szwajcarskich.

Pierwszy konsul powroci tu przed d. 18 Brumera (9 List.) dla obchodzenia uroczystości pamiątki dnia tego.

Z Petersburga d. 22. Października.

Gdy 5 artykuł zawartego w r. p. d. 8 Października z Francją traktatu waruie, aby dawniejsze handlowe związki między obiegami narodami przywroczone zostały, tak iak

przed wojną były, a zaś zawarty na 12 lat w r. 1786 d. 31 Grudnia traktat trwał tylko do 8 Lutego 1793 zatem Imperator J. nie nakazał, aby wspomniany traktat trwał jeszcze przez niedoszte lata, to jest: przez lat 5.

Jan hrabia Potocki znany już publiczności z wydanej podróży do Mar. ku, Trypolu i t. d. z dzieła o starożytnościach Sarmacji i innych dzieł wielu, wydał teraz dzieło pod tytułem *Histoire primitive des peuples de la Russie*, które to dzieło pełna najgłębszey erudycyi przypisał J. Imperat. M. za co od Imperatora własnoręcznem pismem był zaszczycony.

Konsyliarz stanu P. Fufs sekretarz akademii umiejętności, otrzymał od Imperatora pierścień brylantowy w nagrodę prac, które iako członek komisji edukacyney około urzędzenia szkół, akademii i wszechnic podjął.

Aktualny tajny konsyliarz Troszczyński zostaie nadal jeneralnym poci dyrektorem, a poczta wcale nie będzie należec do ministra interesów wewnętrnych, który i tak jest obowiązkami obciążony.

Jan Rychter czł wiek bardzo uczony w Moskwie który się dał już poznać przez przełożenie na język niemiecki dzieł utubionego od Rosyanow Karamsyna, tudzież i inne prace uczone, otrzymał od J. Imp. M. pierścień brylantowy za wytłumaczone mowy Karamsyna na pochwałę Katarzyny W.

Z Karlsruhe d. 1. Listopada.

Dziś odprawił się tu ślub Xcia: Wilhelma Brunświckiego z Maryą Wilhelminą Elżbietą Xczką Badeńską siostrą Najjaśniejszych panującey, dziś Imperatorowey Roslyyskiej, Królowey Szwedzkiej; i elektorowey Bawarskiej z wielką radością naszego dworu i całego kraiu. Xzę przybył tu d. 30 Października z Prenzlowa na Brunzwik, i ma tu kilka tygo-

dni zabawie. Xże następca Oels'a generał M. woysk pruskich urodził się d. 9 Października 1771, a jego dzisiejsza małżonka d. 7 Września 1784.

Z Ratysbony d. 29. Października.

Na d. 26 pełnomocnik CesarSKI podał deputacyi Rzeszy poniższe oświadczenie, z którego widać można, iż dwor CesarSKI porozumiał się już z rządem francuzkim względem powiększenia wynadgródzenia dla W. Xcia Toskanii.

Pełnomocnik J. C. K. Mci naszego najtascawszego Pana &c. odebrał od Cesarza Jmć najwyższe zlecenie, ażeby nadzwyczajney Deputacyi Rzeszy doniósł, iż J. C. K. M. troskliwy zawsze o utrzymanie spokojności publiczney, usunął przez negocyacye z rządem francuzkiem wszelkie przeszkody, które dotąd względem powiększenia wynadgródzenia dla W. Xcia Toskanii zachodziły, tak iż względem tego przedmiotu zupełne zaszło porozumienie. J. C. K. M. spodziewa się przeto, iż to przyjacielskie porozumienie, pociągnie za sobą całkowite ukończenie dzieła wynadgródzeń. A że z natury rzeczy wypadła, ażeby dalsze w tej mierze swoje myśli do innego czasu odłożył, oczekuje zatem po PP. Deputowanych, iż przystaną na tę krótką zwłokę z strony Głowy Rzeszy, który dla swych czystych i umiarkowanych zawsze uczuciów na nią zastęgiwać rozumie. W Ratysbonie d. 26 Października 1802.

Jan Aloizy S. P. R. baron de Hügel.

Względem kontrybuowania 4 rzeskich miał nie ieszcze niepostanowiono, ponieważ deputacya zatrudniła się iedynie na 20 posiedzeniu losem duchownych i urzędników rozebranych krajow. Zapadło w tej mierze konkluzum jest dwóch arkusze.

Gdy już Austryia odbiera dla W. Xcia

Toskanii należne wynadgródzenie, spodziewać się zatem potrzeba, że całkowity plan wynadgródzeń wkrótce uskuteczniiony zostanie.

Dnia 1. Lijłopada.

Na 21 posiedzeniu deputacyi d. 31 p. m. wypadło następujące

K O N K L U Z U M.

Ażeby 4 miasta rzeskie Brema, Hamburg, Auszpurğ i Lubeka, za przyznane im w ogólnym planie korzyści przyłożyły się do uzupełnienia wynadgródzenia Arcy Kanclerza Rzeszy, należy to oznajmić ministrom pośredniczących mocarstw, i ułożyć się w tej mierze z pełnomocnictwem J. C. K. Mci. „

Nim ieszcze to Konkluzum zostało uchwalone pełnomocnicy miast anzeatyckich podali swoje uwagi przeciw niemu, a między innemi pełnomocnik bremeński P. Horn uczynił przedłożenie względem płacenia Elektorowi Aszafenburgskiemu co rocznie 50,000 ryń., że wywożenie takowey summy pociągnie za sobą upadek kredytu, a obywatele miasta obciążeni większemi niż przedtem podatkami, muszą koniecznie zmniejszyć nakłady handlowe, że nawet korzyści dla Bremy przyzwolone nie nadgródzą strat, które dla całego ogółu wypadną.

Względem długow umieszczonych na krajach wynadgradzalnych zapadło także wczoray konkluzum, ażeby Xiążę świecki obeymujący kraie duchowne przejął wszystkie tak skarbowe jak i krajowe długi &c.

Pełnomocnictwo Ces: podane deputacyi oświadczenie aby W. Xiążę Toskański mógł otrzymać powiększenie wynadgródzenia &c. udzieliło także i ministrom francuzkiemu i rosyjskiemu. Ob. Laforet i baron Bühler d. 30 p. m. w następujący sposób na to odpowiedzieli: "Ze z prawdziwem i żywem uczuciem powzięli nadzieję bliższego przystąpienia J. C.

K. Mci do zamiarow pośredniczących mocarstw, i nie wątpią wcale, że J. C. K. Mość takie uczyni przełożenia, które wszelkim nieporozumieniom zapobiegną. Cel ten łatwo dostąpiony być może bez przeszkadzania deputacyi w iey pracach, które są dla pokoju Rzeszy nader ważne, i tem bardziey przyspieszają pożądaną dla J. C. K. M. moment. „

Tayny konsyliarz Benzel i półkownik Zweyer przybyli tu iako kommissarze elektora aszafenburskiego; pozawierano iuż nawet kontrakty z tuteyszymi piekarzami dla dostarczenia stac tu mającemu woysku chleba.

Z Korfu d. 17. Września.

Hrabia Mocenigo po nadaremne użyciu wszystkich sposobow dobroci i namowy dla powściągnięcia rozbojow i nierządow, przedsięwzięt nakoniec środki skuteczne. Zgorszeniem to zaiste było, że nasza stolica w stanie oblężenia znajdowała się, ponieważ każdy z miasta wyjeżdżający był w niebezpieczeństwie utraty życia od rozbojnikow zagnieżdżonych na przedmieściu potamskiem. Za przełożeniem magistratu i mieszkańców, kazał hrabia z dnia 16 na 17 w nocy wyruszyć z niezwyciężonym kolumnom roflyjskim z oddziałem woysk naszych, dla osadzenia wspomnionego przedmieścia, zabezpieczenia publiczney spokojności i pochwywania złoczyńcow, którzy się dotąd ludzkim odezwow uporczywie sprzeciwiali. Powody i cel tych nieodzownych krokow są w następującej odezwie wyłuszczone, która dziś rano przy zamknięciu bram ogłoszona została. Dla łatwiejszego uskutecznienia zamiaru przecięto pomiędzy miastem i kraiem komunikacyą, a w porcie w tymże celu postawiono 2 fregaty tureckie i kilka szalup rossyjskich.

W tym momencie dowiadujemy się, że przedmieście Potamo iuż zostało woyskiem osadzone.

Oto jest odezwa do mieszkańców wyspy Korfu.

„ Mieszkańcy Korfeyscy! Oświadczylem wam wszystkim, że posłuszeństwo rządowi, dopełnianie praw, i gwarancya publiczney i prywatney własności, iako najsćislej uważane i uskuteczniane być mają. Oświadczylem wam wyraźnie zbawienne zamiary moiego Najiasniejszego Monarchy. Rządca tey wyspy we wszystkim mi pomagał. Ale zgraja rozbojnikow znajduiąca się w iednem z nayznaczniejszych miasteczek, a mieysceni i związkami swemi ośmielona zaburza wyspę, i głucha na wszelkie napomnienia chce koniecznie być karami i mocą poskromiona. Niechże więc i tak będzie. Pobudzią mię do tego kroku naglące przełożenia, podane mi od rządcy i wszystkich naczelnikow familii w imieniu wszystkich niewinnych i dobrych mieszkańców, którzy iuż nie są panami swoich majątkow, będąc zagrożonemi do koła od zboycow i rabuliow. Obý więc ta zgraja złoczyńcow wzywaiąca wszystkich do bezrządu została wysledzona, i ażeby przecięż można winowaycow rozpoznać, nakazałem oddziałowi woysk roflyjskich wyruszyć z miasta, w celu ukarania przestępcow. Wzywam was niewinni mieszkańcy, ażebyście się spokojnie zachowali. Jeżeli prawdziwymi synami oyczyz ny jesteście, tedy nie powinniście dawać przytułku zaburzycielom publiczney spokojności. Każda dzielnica, każda wieś, która złoczyńcę ukryje, ściągnie na się karę woyskową, a przeciwnie zasłuży sobie na moje zaufanie i wdzięczność ściągając winowaycow, i w ręce ich rządu oddając. Bezrząd i anarchiia powinny wiecznie ustać, a na ich mieysce mają być zaprowadzone porządek i posłuszeństwo dla rządu. Tego dobro publiczne w ynaga. — Dan w Korfu d. 16 Września 1802.

*Jerzy hrabia Mocenigo,
Pełnomocnik.*

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 21 LISTOPADA 1802.

Dalszy ciąg wiadomości o Kafrach.

Płaszcz niewieści jest w łądźwi pasem przymocowany. Wyższą część tego zoftawu-
ją zwieszoną, a tak wyższą połowa ciała bez
okrycia zostaje. Gdy kobieta małe ma dziecko,
tedy wychodząc z nim obwija je mocno w
wyższą część płaszcza i zaplącami zawiesza.
O rocz tego płaszcza mają jeszcze wełniane
fartuchy i takowe czapki. Oboja płeć nosi na
wszystkich palcach urak, a na wielkich unog
Kruszczowe obrączki.

Meżczyźni naszą obowią zwyczajnie w
reku na kciu, i tylko je w ten czas wdziewiają,
gdę się boją o nadwężenie nog przez długość
lub nie wygodność drogi. To obowią nie imie-
go nie jest jak tylko para podeszew z grubey
skory, do których dwa rzemienie na 4 cale
szerokie do okrycia reszty nogi służą. Nie-
wiałty nie noszą obowią. Miałniysi zwy-
kli swą odzież na guziki zapinać, na łopat-
kach zaś kawałki skor zwierzęcych przywię-
zają. Idąc na wojnę lub na polowanie lwów
używają długich czworokątnych, pakle-
rzow, które ze skory wołowej zwykli robić.
Imbowie noszą tarcze okrągłe, na którą całą
skora wołowa wchodzi.

Powierzchnia króju. Kafrya est gorzysta i
obitw rzeki, grun jest glinkowaty pomieszany z
piaskiem i nader urodzajny. Nietylko na równi-
nach, ale i po gor wierzchołach, pełno jest drzew,
krzewiow, trawy i innych roślin, mieysc zupełnie
pustych wcale nie widać. Zima tak chójnie-
darząca deszczem przyładek dobrej nadziei,
jest pora naysuchszą w Kafryi. Wogólnó-
ści ten krój jest znacznie nad powierzchnią
morza wynieśiony i chłodniejszy od innych

kraju pod równikiem leżących. Co podług
mnie należy przypisać gęstym i rzęlistym de-
szczom, wyniosłym gorom i nadto wielkiej
obfitości materji elektryczney w Atmosferze,
co rownie przykłada się do wielkiej urodzaj-
ności ziemi. Burze tam są częstsze i straszli-
wsze niż w Europie. Błyskawice, które u
nas z przeraźliwym światłem pokazują się i w
momencie nięną, tam są strumienie wyraźnych
iskier, które jeden obłok z drugiego ciągnie.
Takowy strumień podwaja się i potraja, a czę-
stokroć trwa do 2 ½ minuty. Moc tey bł-
skawicy jest większa, ale światło słabsze.
Jutrzenek północnych wcale tam nie widziałem.

Có się tycze ciepła i zimna, tedy tam
bardzo mała różnica między latem, a zimą
zachodzi; jeżeli czasem liście drzew traci zy-
wość swej barwy, to przyczyną tego jest
niedostatek deszczu w czasie zimowym. Kafro-
wie zasiewają na wiosnę, mieszkańcy zaś kra-
ju Tambuchis nie przywiązują się do żadney
pory.

Kafrya jest nader zdrowa. Nie słychać
tam, o febrach, gorączkach, suchotach, szkor-
bucie i puchlinie.

Owce sie tam pomimo obfitości paszy nie
udają; chowane tam barany nie mają tak wiel-
kich ogonow jak zwyczajnie w Afryce.

W r. 1800 padła była zaraza na bydło,
jednak bardzo krótko trwała.

Grunt i Kopalnie. Nie miałem sposo-
bności ani narzędź do robienia takowych do-
świadczeń; powiadano mi tylko, że się tam
znaydują saletra i siarka, iakoż muszą się znay-
dować bo osada sa na sobie proci robi. Po-
między Debe i Quakubi znalazłem pełno ziarn

krągłych wielkości grochu, koloru ciemno czerwonego, które mi nie być zdawały rudą żelazną.

Rosliny. Zwyczajnem tam drzewem jest wielki ostrokrzew, z którego się guma arabska sączy. Wnętrzna jego kora służy do pożywienia Kafron, zwierzchnia zaś ma iącą farbę szkarłatną do farbowania skor. Znajduje się procz tego wierzbina, tudzież czarny i czerwony heban. Drzewa do budowli służące zowią się w ięzyku kraiowym Gelhoout, Roodhoout, Allaaygayhoout &c. Borreboom drzewo duże wydaie gatunek smacznego bobu, z którego chleb pieką.

Zwierzęta. Z tych najpospolitsze tam są: woły i wilk. Wielu Kafrow liczą w swych trzodach tylicie samych wołów. Wilków jest 2 gatunki. Te są tak zuchwałe, iż samych ludzi, z chat wypędzają. Krowy są dosyć mocne do obrony siebie i cieląt. Lwy i tygrysy są rzadsze, i pospolicie kupami żyją; gdzie niegdzie nawet można i łosie znaleźć, które są tak wielkie, iż jeden więcej daie mięsa niżeli 2 woły. Stonie są rośleysze o d inlyjskich; zęby ich ma ią po 9 stop długości. Gdy jeden z towarzyszw zabijł stonia i naza jutrz udał się z kilku kobietami dla zabrania zębów, znalazł 20 stoniów zatrudnionych u nieśieniem zabitego, a gdy kobiety krzycząc zaczęły, wszystkie stonie uciekły. To osmie liło jednego z osadników do puszczenia się w pogoń, w tem jeden ze ściganych stoniów o trca się i uderza na strzelca, którego ledwie krzak ostrokrzewiu od śmierci zachronił. Konie swojskich tam jest mało, ale dzikich są 2 gatunki, z których zwane Kwayga są wiel

kieni nieprzyjaciołmi wilków i one ze swych okolic wyganiają. Dawniej Kafrowie polowali na tygrysa, którego pstra skóra jest wielką ozdobą dla Kafra. Znajduje się nadto zwierz Kafrowa zwany, który żyje z łosiami, ale jest od nich wyższy. Nie można go było dotąd ani złapać, ani zastrzelić, ponieważ zawsze szybko ucieka. Lampard tuteyszy daie się oswoić. Jelenie są większe i dziksze od naszych. Dzikich świń są dwa gatunki. Nosorożce ma ią po 2 rogi i są postrachem stoniow. Tą tam także dzikie psy i koty. Kot kafrowski ma ogon na 3 stopy długi. Psy dzikie są czerwone, czarne i białe. Swojskich psow i kotow ani wielbłądow nie widziałem.

Ptaśtwo. To jest wielorakiego rodzaju i dziwney piękności.

Gady i ziemiopłazy. Widziałem tu węza na 4ch nogach, którego Kafrowie *Kabe* nazywają, tudzież wiele iaszczurek, salamandrow i kameleonow, których zmienliwość farby sam miemni oczyma widziałem, i dopiero się o prawdziwości tego przekonałem. I tak wzięwszy czarnego kameleona, gdy ma kolor błękitny podliwił, natychmiast go zwierze przeięło. Tym podobne doświadczenia zawsze mi się udały. Szczerow i myszow po domach jest pełno.

Owady. Dwa rodzaje pająkow tam widziałem obydwa błękitnwego albo biał. emaliowego koloru. Koniki czezą Hotentoci rowno z baztweu. Mrowek także jest podobnym. Z tych niektóre budują sobie kuliste mieszkania gliną je wylepiając.

(Reszta potem.)

D O N I E S I E N I A .

Na dniu 27 miesiąca tego Listopada roku bieżącego 1802 o godzinie 9 zrana w ka ncellary Kreysamtu Krakowskiego Kamienicy w Grodzkiey ulicy pod liczbą 232 stojącej sprzedaży odprawiać się będą licytacya; żyjący sobie kupić niech się w wyznaczonych miejscu i godzinie znayduie.

Będzie się zaczynała licytacya dnia 1 Grudnia roku terażniejszego 1802 w dobrach Moderowce, w cyrkule Jasielskim, po zmarłym Wielmożnym Alexandrze z Goraja Gorayskim różnych rzeczy z mobiliow wszelkiego gatunku, tudzież stada koni zaprowadzonych z gatunku Tureckich i Angielskich ogierow.

C. K. Gubernium Galicyi Zachodniej. — Z powodu, że w Solcu, tuteyszo kraiowym mieście Królewskim, cyrkułu Radomskiego, na urzędzie syndyka roczną piątą 3000 rył. połączonym przyzwoitą osobę unienic przypada; do powszechney podać się wiadomości, ażeby kompetenci, żywczą sobie dostąpić tego urzędu, prozby nalezycie ni dekretami obie-ralności, tudzież zaświadczeniami obycaizow dobrych, i dowodem, że ięzyk polski, lub in-ny słowiański bliżej z nim spokrewuiony posiadają, przyzwoicie opatrzone w przeciągu 6 niedziel niepośrednie do C. K. gubernium Galicyi zachodniej po-podawali. Dan w Krakowie dnia 1 Listopada 1802.

Herabia Sedlnitzki.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymują tym Edyktem Państwa

Elgiuszowi Prażmowskiemu i Salomei z Wybranowskich małżonkom: że P. Xawery Bo-
rowski u sądów tych — o zapłacenie summy 7333 zł. pol. z prowizją i kosztem prawnym
— żalobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie PP. obżalowani zostają, lub czy wcale
w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże adwokata tutejszego P. Zarzec-
skiego z ich szkody i ich kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do
przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniey-
szym tym końcem upominają się, ażeby w przeciągu 90 dni w C. K. Sądach tutejszych
sami stanęli, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowodzą, te zastępcy wyznaczonemu wcześ-
nie przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili,
i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swey obrony za nayskutecz-
niejsze osądzą, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniebdania wyni-
knąć mogącą samy sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać winni byli.

Józef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Karol de Reimheim.

Z Rady C. K. Sądów Szlach. Krakowskich Galicyi Zachod.

W Krakowie dnia 4 Września 1802 roku.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznajmują tym Edyktem Panu
Józefowi Zagrodzkiemu: że zastępcą masy s. p. Grzegorza Szurmińskiego P. adwokata
Hoboka dnia 15 Września r. b do Nru 12094 u sądów tych — o zapłacenie summy 20
cier. zł. z prowizją i kosztem prawnym — żalobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile
sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. pań-
stwach dziedzicznych znajdują się, onemuż adwokata tutejszego P. Beldowskiego, z jego
szkodą i jego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy
sądowey, na C. K. państwa dziedziczne wydanej rozpocznie się i ukończony będzie; on
przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 11 Stycznia roku przy-
szłego 1803 sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowodzą, te zastępcy wyzna-
czonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tu-
tejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey o-
brony za nayskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z za-
niebdania wyniknąć mogącą samy sobie podług opiewu C. K. praw przypisać być winni.

Józef de Nikorowicz.

J. Gellinek.

Chrafiński.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniey.

W Krakowie dnia 29. Września 1802.

Bubna.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi za hodniey oznajmują tym Edyktem
P. Michałowi Chronowskiemu: że P. Augustyn Karwacki przez adwokata Kieczyka u
Sąd w tych — o zapłacenie summy 111 cter. zł 2 zł pol z prowizją i kosztem praw-
nym — d. 6 Października r. b pod Nr. 13,088 zał bę na na niego podał i o pomoc Sądu,
ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie on zostaje lub czy wcale w C. K. Pań-
stwach dziedzicznych znajdują się, onemuż Michałowi Chronowskiemu adwokata tutej-
skiego P. O. D. Pana Liebicha, z jego szkody i jego kosztem zastępcą postanowily, z
którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowey na C. K. Państwa dziedziczne
wydanej rozpocznie się i ukończony zostanie; on przeto Edyktem niniejszym tym koń-
cem upomina się, ażeby dnia 18 Stycznia 1803 roku sam stanął, albo jeżeli iakie ma
prawa swego dowodzą, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec in-
nego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili i podług przepisu tych
środków prawa używał, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzi; gdyż w

przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie
podług opiewu C. K. praw, przypisać być winni;

Jozef de Nikorowicz
Chrastiański.
Brzozad.

Z Rady C. K. sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie d. 13. Październ. 1802.
Bubna.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym obwieszczeniem wiadomo
czyni, iż rzeczy ruchome, iako to: w miedzi, mosiądzu, blasze, żelazie, szkłe, różnego
gatunku, sukien, bielizny, i sprzętach domowych po śmierci X. Kuspra Zawadzkiego, przez
publiczną licytacją dnia 25 Listopada r. b. o godzinie 9 poczynając w domu Jmć Xięży Wi-
karyuszow Kościół Katedralnego Krakowskiego na Zamku pod Nrem 150 leżącym sprzeda-
wane będą. — Ochoę przeto co kupić mający, mają się na wyżej oznaczonym czasie
mieyscu znaydować.

Drdacki.
Gollmayer.
Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 6. Lijłopada 1802. roku.
Kozłowski sekretarz.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym obwieszczeniem wiadomo
czyni, iż rzeczy ruchome iako to: w srebrze, cynie, miedzi, mosiądzu, sukniach i inszych
domowych sprzętach po niegdy Herslu Aronowiczu pozostałe na żądanie opiekunow małolet-
nych zmarłego Aronowicza dnia 30 Listopada r. b. o godzinie 9 z rana zaczawszy w mieście
żydowskim pod Nrem: 68 przez publiczną licytacją sprzedawane będą. — Ochoę przeto
co kupić mający mają się na wyżej pomienionym czasie i mieyscu znaydować.

Drdacki.
Gollmayer.
Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 28. Października. 1802 roku.
Kozłowski sekretarz.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi z chodniej, oznajmiają tym Edyktom
P.P. Xaweromu, Gabryelowi i Felxowi Turkiskim Braciom, niemniej Tekli z Turkiskich
Antoniego Turkiskiego matronce i Jozerow Kielczowskiemu: że Łusa, a Kotows: a u sądow
tych — o zapłucenie summy 48 ezer. zł — żatobę na nich podają, i o pomoc Sątu, ile
sprawiedliwość wymaga, prosią.

Gdy zaś Sądy te, niemając wiadomości gdzie obżatowani zostają, lub czy wcale
w C. K. Państwach dziedzicznych znaydują się, onymże adwokata tutejszego P. W. l:
Ostawskiego z ich szkoda i ich kosztem zastępcą ustanowić, z którym proces ten sto-
sonnie do przepisu ustaw, sądowej na C. K. Państwa dziedziczne wydanej rozpocznia
się, i ukończony będzie; oni przeto Edyktom niniejszym tym końcom udominają się,
ażebym czasie przywoitym, to jest w przesiągu 90 dni sami stanęli, albu iezeli takie
mają prawa swego, dowody, te zastępcy wyznaczonemu wozesnie przestali, albu nako-
niec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu
tych srodzkow prawa używali, które do swey obrony za nayskuteczniejszo osądzą;
gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą sami-
by sobie, podług opiewu C. K. Praw, przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.
Karol de Reinheim.
Brzozad.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie d. 30. Wziesnia 1802 roku
J. Dąbłębski Sternek.

(Przy dzisiejszey Gazecie znayduie się drugi dodatek.)

DODATEK DRUGI

DO Nru. 93.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W Krakowie dnia 21. Listopada 1802.

DONIESIENIA.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej, oznajmiają tym Edyktem Felixowi Lubieńskiemu ze Ured. Petronela Oberska tak przeciw niemu i synowi Michał. hrabi Ogińskiego, iakoż przeciwko niemu o zapłacenie summ 3000 czer. zł. i 1000 czer. zł. c. s. c. u Sądów tych żatobę na niego podała, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga doprasza się.

Gdy zaś Sądy te nie mając wiadomości, gdzie on został, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, temu patrona tutejszego Dr. Chyleńskiego z jego szkoda i tego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony zostanie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwolonym to jest: w 90 dniach sam się stawił, albo jeżeli ma jakie prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestął, albo nakoniec innego patrona obrat, tego Sądowi tym wymienił i podług przepisów tych środków prawa używał, które do obrony swej sprawy za najskuteczniejsze osadzi, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewu C. K. praw samby sobie przypisać był winien.

-- Działo się w Lublinie d. 27. Września 1802.

Got szewski.

Purtscher.

Manch.

Z Rady C. K. Sądów Szlach: Lubel: Galicyi Zachodniej.
Sahaneck.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmiają tym Edyktem Janowi Fryderykowi Kohlheimowi i Janu Cypryanowi Piotrowskiemu w Prusach Południowych zostającemu: że Pan Michał Piotrowski u sądów tych o summę 200 czer. zł. — żatobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości, gdzie oni zostali, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, oniżże adwokata tutejszego P. Nemetza prawa obowga doktora, z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten ściśle do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne wydanej rozpocznie się, i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby dnia 30 Listopada r. b. sami stali, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądem tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za najskuteczniejsze osadzają; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samby sobie podług, opiewu C. K. praw przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.

J. Gellmek.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Galicyi zachodniej.
W Krakowie dnia 21. Sierpnia 1802.

Bubna.

Magistrat Miasta Stołecznego Krakowa, wszystkim komu na tym należy wiadomo czyni; iż zbieg wierzycieli na całym majątku nieruchomym i ruchomym zastruzonego żyda Lewka Manella otworzony został.

Wszyscy zatem wierzyciele, którzyby do rozszerezenia iakiegokolwiek żądania mieć prawo ufali sobie, zwołują się, ażeby aż do 30 Listopada r. b. żądania swoje na piśmie iakie słuszek pożądanego procesu wyrazi, przeciwko ustanowionemu zadłużonemu maffie kuratorowi do spraw JP. adwokata Krezczyka, temu Magistratowi tym pewniey wyjawili, i w owym piśmie nie tylko oczywistość swojej sprawy, ale też prawo, mocą którego w tej, lub w owej klasie umieszczone ni bydź chcą, dostatecznie udowodnili, gdyż inaczej po upłynionym wyznaczonym czasie nikt więcej słuchanym nie będzie, i ci którzyby aż do tego czasu swoich żądań nie podali, względem całego zadłużonego w tej prowincyi znajdującego się ruchomego i nieruchomości majątku iaki jest lub przybył może, gdyby takowy przez zgłoszonych się wierzycieli rozebrany został, na ten czas także bez wszelkiego wyjątku oddaleni zostaną, chociażby im i w istocie prawo nagrody służyło, albowież iakową rzecz prawem dziedzictwa z Maffi podnieść mieli, lub swojemu piśnu przez zastaw albo zapis zabezpieczone było, tak dalece ażeby tym podobni wierzyciele gdyby iakimkolwiek dłużnemi byli, nie zważając, że im prawo nagrody własności, zastawa albo zapisu służyłoby, dług maffie zapłacić winni są, i w tej mierze przymuszone ni by z stali, opecz tego wszystkim wierzycielom dzień 16 Grudnia r. b. o godzinie 9 ranej, do stawienia się osobiście lub przez umocowanych przed tym sądem i tym końcem się wyznacza, ażeby kurator i dobr tymczasowo w osobie Marcina Dankowskiego ustanowionego albo potwierdzili, albo innego obrali, i czas deputacyi wierzycielow obrali, nie mniej władzę dla kuratora dobr, iako i deputowanych ułożyli tym pewniey im w przeciwnym razie gdyby żaden z kredytorow na pomienionym dniu nie stanął, Magistrat niniejszy kuratora dobr i deputatow z niebezpieczeństwem wszystkich niestawiających wierzycielow ustanowi i władzę ich oznaczy.

Tym więc każdy niech stosownie czyni, i szkody unika, tak bowiem nakazują ustanowione prawa.

*Drdacki.
D. Gollmayr.
Hirschberg.
T. Fohlberg.*

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 14. Października 1802.
Kozłowski.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym obwieszczeniem wszystkim komu o tem należy wiadomo czyni; iż dom drewniany prawem przekonanego Jacka Sosnowskiego w Wydziale III. pod Nrem. 137 leżący ryń. 2548 oszacowany na żądanie prawem przekonywającego Sebaſtyana Maſiewicza na zaspokojenie długi 48 czer. zł. z prowizyą d. 2 Grudnia r. b. tu w domu Magistratu przez licytacją więcej dającym za gotową zapłatę sprzedawany będzie. Ochotę więc onegoż nabycia mający mają się na zwyż wyrażonym miejscu i czacie znajdować, zaś chłopotekowani wierzyciele nie oczekując osobnych przypozwów w swoich prawach pilnować. Dan w Krakowie d. 14 Października 1802.

*Drdacki.
Krzyżanowski.
Hirschberg.*

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krak.
Kozłowski.

Stosownie do wysokiego gubernialnego rozporządzenia dd. 5 praes: 18 b. m. Nro. 18,936 w tuteyszo cyrkularnym mieście Koszycach niżej wyrażone mieyskie prowenta i realności, na dniu 29 Listopada t. r.

Imo Paſtwisko Osiek zwane, którego cena fiskalna rocznie wzięta po 100 zł. ryń. na dwa lata 11 mieſięcy, to jest od 1go Grudnia t. r. do ostatniego Października 1805 i na ten sam termin.

2do Tanteysze Targowe, którego rocznie cena fiskalna wynosi - 211 zł. ryń. 16 kr.

A zaś 3tio Pobor od wina w cenie fiskalney rocznie 25 zł. ryń. na 11 mieſięcy, to jest od 1go Grudnia t. r. do ostatniego Października 1803 naywięcej dającym w dzierżawę puſzczone będą.

Ochołę dzierżawienia mających wzywa się zatem, ażeby na dniu wyżej oznaczonym o tey przed południem w Koszycach stanawszy, opatrzyli się potrzebą gotowizną do zaliczenia zakładu w dziesiętej części ceny fiskalney.

Warunki kontraktowe ułożone podług najwyższych przepisów przed rozpoczęciem licytacyi obwieszona będą. W Krakowie d. 31 Października 1802.
Riedlem.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznaymia tym Edyktem Uro: Piotrowi Bor. gbiemu, że Tadeusz Dembowski przestało temu, i Wincentemu Cieplickiemu u sądu w tych wzglętem detaxacji gruntów dóbr Minsk — żałobę na niego podać, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga doproszał się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie on został, lub czy wcale w C. K. krajach dzieł. i uczynił nadanie się, iemu patrona tutejszego Ur. Izdebskiego, z tego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten podług ord. nacyi sądowej rozpocznie się, i ukonczony ogłasza; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przywołanym to jest: dnia 1 Grudnia t. r. o godzinie 9 rana sam się stawił, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czasie przestął, albo nakoniec innego patrona obrat, tego sądom tym wymienił i podług przepisów tych s. ożków prawa używał, które do obrony swej sprawy za najsukuteczniejszą sądzi, gdź inaczey wszelką niedogodność z zapiekania wynikającą podług opiewa C. K. praw, samby sobie przypisać był winien. Dan w Lublinie dnia 24 Września 1802.

Gołaszewski.

Purtscher.

Münch.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej
Sahaneck.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymia tym Edyktem PP. Franciszkowi Xciu Sapieha, Stanisławowi hrabi Sołtykowi, Karolinie Sołtykowi, Annie Potocki, Amelii Jelski i Maryannie Puzynowej: że u C. K. sądów tych ze strony Pana Jana Meisnera — o przecięcie lub wspólną obronę sprawy przez Król. urząd Fiskalny imieniem plebana Kockiego o uwolnienie dóbr Kocka od wszelkiego, nad obowiązek pierwiastkowej Erekcyi — roku 1528, przywłaszczonego prawa wytykania dziesięciny wszczętey — żałoba na nich jest podana.

Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie oni zostali, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znajduią się, onymże adwokata tutejszego Pana Ostawskiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten stosownie do przepisu uchwalemy sądowej na C. K. Państwa dziedziczne wydaney żałoba o przecięcie sprawy komuni-kawana i dzień do rozstrzygnięcia wątpliwości, względem przecięcia tey sprawy lub nie, na 21 Grudnia r. b. jest wyznaczony; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby ieszcze przed dniem wyznaczonym ustanowionemu im zastępcy adwokatowi P. Ostawskiemu potrzebną w tey mierze informacją dali, albo też innego adwokata sobie do-branego C. K. sądom tutejszym wymienili.

Józef de Nikorowicz.

Józef de Cronensfels.

Chrastianski.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie d. 14. Września 1802.

Elsner.

C. K. Gubernium Galicyi Zachodniej. — Ponieważ Cesarz Jęzomość dla tutejszego krajowego urzędu fiskalnego na postanowienie pięciu nadliczebnich adiunktów fiskalnych z rocznym solarium 700 ryn. iako najtęskawiey zezwolić raczył, przeto Ci którzy życzą sobie dostąpić tego urzędu, i nietylko wszelkimi przepisaniem i zaświadczeniami nauk, ale także z chwalebne go, i wieloletne go ćwiczenia się w praktycznych interessach sądowych, a osobliwie owych do adwokatury i sędzięgo należących, tudzież z obyczayności nięgan-ney wywieść się mogą, i oraz język polski, lub przynajmniej iakikolwiek z słowiańskich

posiadać, d. 15 Grudnia t. r. na którym to dniu popis *Landesrat* odprawiony będzie, tutaj stanowiący, i u postanowionej komisjii postawiony, nie może być, a przed zaś prozby z dowodami o swych zdatościach, zasługach i oświadczeniach do C. K. rządów krajowych przestać powinni. W Krakowie d. 23. Października 182.

Omnibus quorum interest, aut interesse poterit. presentibus publice notum redditur: Suam Sacratissimam C. R. Majestatem mediantem Sae Altissimo Decreto Aulico d. 8 Octobris c. a. edito, clementissimam concessisse, ut in C. R. Judiciis Pœnalia in Galicia Occidentali sequentibus adjuvantur individuis. Et quidem in C. R. Judiciis Pœnalia Cracoviense duobus assessoribus cum annuo salario 600 f. r. cuiuslibet 2to, C. R. Judicium Pœnale Lublinese duobus assessoribus cum annuo salario 500 f. r. 3tio C. R. Judicium Pœnale Sandomiriense pariter duobus assessoribus cum annuo salario 500 f. r. Cœterum, subalternò decreto Aulico Altissimo de dato eodem benignissimo concessum est, ut salaria existentium adusque individui uorum in Judiciis Pœnaliibus Gallicie Occidentalis sequenti modo adjuvantur & reguntur: Et quidem in Judiciis Pœnali Cracoviensi pro iudice Pœnali 1mo assessore 800 f. r. 2do assessore 700 f. r. & 3tio assessore 600 f. r. — 2do. in C. R. Judiciis Pœnali Lublinski pro iudice Pœnali 1mo assessore 700 f. r. 2do assessore 600 f. r. & 3tio assessore 500 f. r. — 3 in C. R. Judiciis Pœnali Sandomiriensi pro iudice Pœnali 1mo assessore 600 f. r. & 2do assessore 500 f. r. quibus singulis iam existentibus & neo constitutendis individuis etiam qualif. atis ad adsequendum Pensionem gratiosissima concessa est.

Cum itaque ad hæc munera in Judiciis Pœnaliibus Gallicie Occidentalis constituta & quidem in Judiciis Pœnali Cracoviensi duo assessores, cum salario 600 f. r., in Lublinski & Sandomiriensi, autem cum salario 500 f. r., assumantur, & ad concurrentem pro his muneribus obtinendis terminus ad ultimam usque Januarii anni futuri 1803 ex parte C. R. hujus appellationum Tribunalis præfixus sit. — Proinde omnes munera hæc obtinendi cupidi, quibus data occasione etiam ascensus ad ulteriorem classem competet, presentibus inveniuntur, ut sua Petita, in quibus præter in iuramentum, moralitatem, & decretum Eligibilitatis, etiam scientiam linguæ polonicæ, & Gallicæ probare tenentur, debito & ordinate constructa in præfixo trium mensium termino, ad C. R. hocce appellationum Tribunal Gallicie Occidentalis præpositas sibi instantias exhibeant.

Nicolaus Urbanski.

Lewinsky. V. P.

Ex C. R. Appellat. Tribunalis Gallicie Occidentalis.

Datum Cracoviae die 18bris 182.

Wimberg

Pratobeyera.

C. K. sady szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey oznaymia tym Edyktem Ur Janowi Rafałowiczowi, że Jozef Podhorodzyński przeciwko niemu i krydzie Jozefa Nowickiego o zapłaćeniu summy 32521 zł. pol. 4 gr. z prowizyją u Sądow tych żądobę na niego podał, i o pomoc Sądu, ile spr. wiadliwość wymaga dopraszat się

Gdy zaś Sady te nie mając wiadomości gdzie on zostaje, iemu patroni tutejszego Ur. Rutyńskiego z iego szkodu i iego kosztem zastępcą postanowily, z którym process ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się, i ukończony zostanie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się; ażeby w czasie przyzwoitem to test: na dzień 1 Grudnia r. d. godzinę 9 rano sam się stawil, albo jeżeli takia ma prawa swego dowody, to zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestał, albo nakoniec innego patrona obrał, tego Sądowi tym wymianil, i podług przepisu tych środkow prawa używał. które do obrony swej sprawy za najsukutecznieysze osądzi, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniebawiania wyikalającą podług opiewu C. K. Praw samby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie d. 24. Września 1802.

Gołaszewski.

Purtscher.

Münch.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi
Sahaneck.